

Školní noviny / březen 2016 / číslo 79 /
Základní škola Kounice

Lyžařský kurz 2016

Odjeli jsme 3. 1. 2016 v 12:30 od kounické sladovny, kde nám pan řidič pomohl naložit naše věci do zavazadlového prostoru. Cestou na Černou boudu jsme autobusem dojeli pro žáky z Dymokur a Libice nad Cidlinou. Cestu jsme si moc užili, a když se začaly blížit Janské Lázně, uviděli jsme i druhý autobus s žáky z Křince a Dymokur.

Když jsme dorazili na chatu, začali jsme si vybalovat, pak jsme se šli najíst a šupkali do peřinek.

Druhý den ráno jsme vyrazili na menší svah, kde jsme se rozřadili do pěti skupin. Poté už jsme jen párkrát sjeli sjezdovku a šli na chatu. Odpoledne se první a druhé družstvo vydalo na velkou sjezdovku, s vyhřívanou lanovkou, a zbytek šel na menší kopec. Další den se k prvnímu a druhému družstvu přidalo i třetí. Sněhu bylo dost i na běžky, a tak jsme se na nich dopoledne a odpoledne vystřídali. Poslední den dopoledne jsme si mohli vybrat, jestli půjdeme na běžky nebo lyže. Odpoledne se konaly běžecké závody. Večer nás už jen čekala disko - trysko párty. Na rychlé písničky jsme tančili všichni, dokonce i paní učitelka Bielaková, ale jen někteří se odvážili i na pomalé tance. Po diskotéce jsme si uklidili a šli spát. Ráno jsme nandali věci do rolby a ta je odvezla k vleku. Dole pod vlekem už na nás čekal autobus. Nasedli jsme do něj a vyrazili do Dymokur, kde jsme se všichni rozloučili a odjeli domů!

Kadeřávková Anna, Stránská Andrea

Vzhledem k nepříznivému počasí byly tentokrát podmínky o dost náročnější než v minulých letech, ale názory pesimistů, že si letos nezalyžujeme, se naštěstí nenaplnily. Všichni si zaslouží velkou pochvalu, vždyť všech 5 začátečníků během pár hodin bezpečně zvládlo základy sjezdového lyžování! Ostatní poctivě pracovali na zlepšení své lyžařské techniky. A nezůstalo jen u sjezdování, dokonce došlo i na lyžování běžecké (bohužel však pouze v omezené míře). Závěr dne patřil společné zábavě a osobnímu volnu (ale na stavění sněhuláka už přece jen chyběla energie :-)). Doufám, že si to všichni užili!

Šárka Bielaková

My ostatní jsme si letos sněhu ve škole moc neužili. Na bobování na Sáňkovačce jsme museli zapomenout. Když už sníh napadl, mizel téměř před očima. Ale přeci jen se alespoň na chvíli objevila u školy rodinka sněhuláků.

Ted' už se všichni těšíme na jarní prázdniny. Brzy po nich nás čekají svátky jara – Velikonoce. Víte, jaké tradice k nim patří v jiných zemích?

Dagmar Sedláková

Velikonoce: tradice a zvyky v cizině

Ve Finsku chodí koledovat děti převlečené za čarodějnice. Týdnu před velikonoční nedělí se říká Tichý týden. Začíná Květnou nedělí. V tento den se lidé hojně navštěvují a vyplácejí se pomlázkou. Po celý týden by se měl udržovat klid. Zvláštní důraz na dodržení této tradice je kladen převážně na Velký pátek, kdy někteří dokonce nosí smuteční šat a je zapovězeno se jakkoli veselit. Traduje se, že v tento den by se neměli lidé navštěvovat, zametat podlahy nebo dokonce rozdělávat v kamnech oheň. V Norsku se o svátcích vžila tematika vražd, takže televize vysílají detektivky a v novinách vycházejí články, v nichž čtenáři hledají pachatele.

Velikonoce se vyznačují především svou délkou: oficiálně se kromě Velikonočního pondělí nepracuje ani na Zelený čtvrtek a Velký pátek. V praxi si většina lidí bere volno na celý týden, takže třeba městská doprava nejedí ani od pondělí do středy podle běžných jízdních řádů. Slavné velikonoční lyžařské výpravy do hor se pomalu stávají doménou menšiny a žijí tak především v legendách, kde se k nim neodmyslitelně váže batůžek s pomerančem, termoskou kakaa a čokoládovou oplatkou. Idylku doplňuje už zcela realistický obraz čtení detektivek, které se z knih pomalu dostávají do rádia, televize a dokonce na krabice od mléka. Velikonoční detektivka je už téměř samostatným žánrem, který před svátky zaplavuje knižní trh. V některých zemích, jako jsou například Filipíny, jsou Velikonoce spjaté s krvavými průvody. Ve státech Střední a Jižní Ameriky se konají rozsáhlá procesí za mohutné účasti věřících. V Rusku se slaví Velikonoce se zpožděním, protože se pravoslavná církev drží starého juliánského kalendáře. V Austrálii je zajímavou tradicí výroba papírových kloboučků. Děti je pak různě zdobí. Pak nastává slavnostní průvod ulicemi. Tato tradice je i v Británii, ale s tím rozdílem, že Britové vítají jaro, kdežto Australané začínají podzim. Ve Španělsku jsou Velikonoce velmi duchovní.

Zdroj: chovani.eu

Lucie Podveská

ŠKOLNÍ AKCE

Medaile na florbalovém turnaji

Za úspěchem jsme museli jet až na pražskou Děkanou, ale stálo to za to. Kluci si opravdu pořádně zahráli a navíc se lecčemu přiučili. Rozhodně to byla dobrá zkušenost. Všichni naši kluci (žáci 4. a 5. třídy) hráli celou dobu naplno a obětavě. Po prvním těžkém a těsně prohraném zápase se Semicemi se vzchopili, zabrali a vybojovali stupně vítězů!

Navázala na ně i děvčata, která se 25. ledna také zúčastnila krajské eliminace turnaje Think Blue Cup. Ačkoliv jsme měli ve skupině velice těžké soupeře (ZŠ a MŠ Kladno, ZŠ Mladá Boleslav a ZŠ a MŠ Nové Strašecí), podařilo se nám hned prvního jmenovaného soupeře porazit, a tím si zajistit celkové 3. místo v soutěži.

Šárka Bielaková

Superstar

Dne 21. ledna se někteří z nás zúčastnili pěvecké soutěže Kounická Superstar. Slyšeli jsme mnoho krásných písní. Ke konci každé písně hodnotila porota jejich výkony. Porota se skládala z pana ředitele Jindřicha Domína, pana zástupce Jaroslava Urbana, paní učitelky Dagmar Sedlákové a pana učitele Karla Havlíčka.

Výsledky:

1. kategorie - zpěv a hra:

1. místo obsadila píseň Deamons - klavír Tomáš Sajver, zpěv Vojtěch Škývara
2. místo Holubí dům - klavír Petra Nešťáková a píseň Let her go - klavír Tomáš Sajver, zpěv Vojtěch Škývara
3. místo Tři citronky - klavír Lucie Fadrhonicová, flétna Denisa Kalinová, kytara Jana Nešťáková, zpěv Anna Kukrálová, Klára Čermáková, Kačka Hedrlínová, Simča Svatošová

2. kategorie - zpěv:

1. místo obsadila píseň A Thousand Years - zpěv Vojtěch Škývara, Karolína Makovičková
2. místo obsadila píseň Ty a já – zpěv Sára Šprinclová a dívky 8. ročníku a píseň Katarze – zpěv žáci 7. ročníku
3. místo obsadili: píseň Say Something – zpěv Vojtěch Škývara, Karolína Makovičková, Cudzinka – zpěv žáci 6. Ročníku, píseň Couting Stars – zpěv Vojtěch Škývara

Eliška Hájková

Divadlo - Romeo a Julie

Dne 9. února se 8. a 9. třída vydala do divadla GONG v Praze. V divadle se hrála divadelní hra od W. Shakespeara Romeo a Julie. Představení bylo neobvyklé tím, že se to hrálo mezi diváky a ne na podiu, jak jsme zvyklí. Nebylo to v podobě originálu, ale v úpravě pro dva herce, kteří to hráli vtipně a v moderním provedení. Herci se jmenovali Barbora Jánová a Vratislav Hadraba. Každý z herců měl minimálně 3 role a měnili se jen rekvizity. Velmi nás to bavilo, protože herci byli vtipní a hráli to dobře. Nejvíce se nám líbilo, že měli na sobě moderní oblečení a používali typy hlášek, které používáme také. Je to jedno z mála představení jen pro 2. stupeň a diváci byli pouze 7. - 9. třídy. Představení bylo krátké a velmi stručné. Po představení jsme se mohli s herci vyfotit.

Kačka Hamplová, Dominika Polanecká

KMD – Noc na Karlštejně

Ve středu 10. 2. jsme už podruhé jeli s Klubem na další divadelní představení. Navštívili jsme Hudební divadlo Karlín. Představení někteří z nás již viděli, ale to vůbec nevadilo, protože se všem moc líbilo. Tentokrát nás čekal muzikál a slyšeli jsme spoustu krásných písní. O přestávce jsme využili možnost setkat se s hercem Janem Urbanem, který hrál roli trubadúra. Bylo to moc příjemné setkání. Hlavní role si zahráli Petr Štěpánek (Karel IV.) a Kateřina Brožová (Eliška Přemyslovna).

Čtyři vraždy stačí, drahoušku!

V prosinci jsme navštívili Žižkovské divadlo Járy Cimrmana, na programu byla hra divadla Aqualung „Čtyři vraždy stačí, drahoušku!“. Opět jsme byli spokojeni, představení jsme si vychutnali z první řady. V hlavní roli byl prostý učitel, který se stal masovým vrahem, aniž by někoho zavraždil.

Lucie Podveská

„3“ v Toulcově dvoře

Ve čtvrtek 4. 2. jsme se vypravili za poznáním do Toulcova dvora. Tentokrát na nás čekal program „Cesta ke chlebu“. Vyzkoušeli jsme si, jak složitá a dlouhá byla cesta našich předků k upečenému chlebu.

Vše začalo na poličku, kde rašilo obilí „ozim“. Sami jsme si pak obilí z loňské sklizně vymlátili cepy, ze zrna umleli mouku a zadělali těsto. Každý z nás si domů vezl vlastnoručně upečený chlebiček.

Lucie Sladká

Den pro záchranu života

V úterý 2. a ve středu 3. února žáci a pedagogové absolvovali základní kurz první pomoci. Školiteli byli aktivní členové záchranné služby: [Zdravotníci s.r.o.](#) Záchranáři nás učili, jak poskytnout první pomoc a ve vážném případě třeba i zachránit život. A co jsme se dozvěděli a naučili? Uvádíme některé odpovědi dětí. A na fotkách můžete vidět, jak se nám zachraňování dařilo.

- Tento projekt byl velmi užitečný, protože se nám to bude v životě hodit. Byl zábavně udělaný. Myslím, že nás to všechny bavilo.
- Bylo to super. Zábavnou formou nás naučili něco, díky čemu můžeme někomu zachránit život. Také nám ukázali vybavení sanitky.

- Líbilo se mi to, naučila jsem se tlakový obvaz a jiné věci. Dozvěděla jsem se nové informace, které jsem nevěděla, a jak při záchrane postupovat.
- Bylo to dobrý, teď už můžu svému kamarádovi zachránit život. Naučili jsme se masírovat srdce.
- Bylo to zajímavé a poučné. Řekli nám, jak se máme chovat, když budeme svědky nějaké havárie či nehody. Provedli nás sanitkou a ukázali nám také různé techniky pomoci. Mohli jsme si vyzkoušet, jak bychom se v takových situacích chovali. Určitě to všechny moc bavilo.
- Dozvěděla jsem se, že existuje žilní a tepenné krvácení a také, že existuje vnitřní a vnější zlomenina. Hodně se mi to líbilo. Na začátku jsem se trochu

bála, ale pak jsem zjistila, že to nic není. (Johanka)

- Naučila jsem se, jak pomoci zraněnému, jak zastavit tepenné a žilní krvácení, jak oživit srdíčko, jak udělat tlakový obvaz, jak zjistit, jestli zraněný dýchá, jak obvázat otevřené a zavřené zlomeniny. Tyto úkoly musíme udělat, než přijede záchranka. Měli bychom použít gumové rukavice a zavolat na linku 155 a popsat, co zraněnému je. (Kačenka)

Lenka Lišková, Kačka Hamplová

Rozhovor s novou žákyní Sandrou Peštovou ze 7. třídy

Katarína Galgociová položila Sandře následující otázky:

1. Jaké to bylo na Tvé bývalé škole?
Skvělé, byli tam fajn lidi a příjemní učitelé.
2. Co se Ti tu nejvíce a nejméně líbí?
Nejvíc se mi líbí nová tělocvična a nejméně asi to ticho.
3. Co Ti tu chybí?
Hluk z rušné ulice.
4. Po kom se Ti nejvíc stýská?
Po kamarádech.
5. Co bys tady změnila?
Možná pár učitelů.
6. Čím bys chtěla být?
Mé přání je se stát právníčkou.
7. Který předmět Tě nejvíce baví?
Anglický jazyk.

Katarína Galgociová, Sandra Peštová

Pohádka o Krakonošovi – část 3.

Vstávat a cvičit

... a znovu se ozvaly další rány na dveře! „Kdo to může být?“ řekl si pro sebe Krakonoš a opatrně otevřel dveře. Za nimi zoufale poskakoval v hromadě sněhu malý bílý králík. „Pojď dál a ohřej si packy,“ pozval ho do domku Krakonoš. „Prosím, pomozte někdo mému bráškov! Zapadl do sněhu a nemůže ven!“ prosil malý králíček. „Pomůžeme, ale ty nám nejprve pověz, co se stalo.“

Králíček tedy začal vyprávět, že se jmenuje Bobek a má bráchu Boba a že je zasypal sním a Bob v něm uvízl. A že je velká zima a bráška umrzne, když mu nepomůžou. „To víš, že mu pomůžeme, vždyť ten sníh jsem přivolal já, svojí berlou Mrazilkou!“ Všichni dali hlavy dohromady, teple se oblékli a i Bobkovi půjčili čepici a rukavice. Pak vyrazili.

Nešli ani moc dlouho a už z dálky slyšeli volání o pomoc. Ve velké hromadě sněhu ležela velká koule, ze které trčely dvě bílé uši. Naštěstí medvěd přitáhl sánky, na ně tu chlupatou kouli naložili a dovezli do Krakonošova domečku. To bylo radosti! Bob byl zachráněný!

A když rozmrzl, lišák, který v lese léčil zvířátka, se pustil do prohlídky a veverka zapisovala. Když skončili, lišák si povzdechl a řekl: „Milý Bobe, plíce máš zdravé, tak to bude jen velká rýma. Ale máš jiný problém!“ „Jsi vypasený jako prasátko, nožičky tě neunesou. Těžce dýcháš a tvoje srdíčko tluče jako o závod. Musíš zhubnout, nebo bude zle!“ Bob si smutně povzdechl: „Máš recht, vždyť už se nevejdou ani do klobouku! Ale co mám dělat, abych zhubnul? Mám pořád velký hlad!“ Krakonoš navrhl, že Boba zamknou do sklepa a bude tam tak dlouho, dokud nezhubne, ale lišák mu to vysvětlil. „To nemůžeš, Bob by ztratil všechnu sílu a energii a stejně by nezhubnul. To chce pohyb a správně jíst!“ Veverka se nesměle ozvala. „Ve Špindlerově Mlýně, kde bydlí moje babička, je teď lyžařský kurz a pan učitel, který tam děti honí na lyžích, by nám třeba poradil!“ Tenhle nápad se všem líbil, a tak se rozhodli, že druhý den vyrazí pro radu, a šli spát.

Druhý den se vydali lišák, veverka a Bobek do Špindlu. Na sánkách táhli funíciho Boba a měli co dělat, aby ho utáhli. V boudě ve Špindlerově Mlýně našli lyžařskou školu. Bylo zrovna po obědě a místo poledního klidu se z oken ozýval řev kluků, dohadování děvčat a hlasitá muzika. „Já mám strach! Jak najdeme pana učitele?“ zašeptal Bobek. „Přece podle ticha!“ A měl pravdu, v jídelně seděl pan učitel Urban a něco zapisoval.

Nejprve se podívil, když před něj zvířátka předstoupila, ale když mu vysvětlila, jaký mají problém, zamyslel se. Potom vytáhl metr a váhu a Boba si přeměřil a zvážil. „Bobe, jsi tak přesně na pekáč. Pověz mi, co jíš a jak hodně sportuješ.“ A Bob mu začal vypočítávat všechny hamburgery, nugety a hranolky, které zbožňuje a Coca-colu, kterou miluje. A se sportem skončil, když jim kouzelník Pokuston koupil televizi. Ted' jen sedí, kouká a jí a jí.

„Vidíš, a to je ten problém! Cpeš do sebe spoustu nezdravého jídla, tloustneš a tvoje svaly se mění v tuk!“ řekl na to přísně pan učitel. „A to je problém dnešních dětí! Místo aby šly na hřiště, sedí u počítačů a cpou se jako prasátka. Pak jen funí, narostou jim špeky, a čím méně se hýbají, tím větší lenoši z nich jsou. Chce to se hýbat a cvičit Bobe! A jíst zdravé jídlo!“ Bob sklopil uši a pak ucítil, jak ho Bobek pohladil po kožíšku. „Neboj, Bobe, pan učitel ti pomůže! A já tu budu s tebou, aby ti to šlo líp.“ A tak se do toho pustili.

Pan učitel vymyslel pro Boba zdravý jídelníček plný mrkve a salátu a zařadil oba králíky do nejnižšího lyžařského družstva. Každé ráno rozcvička, přes den na lyžích a večer dlouhá procházka. Bob nejdřív nadával a plakal a funěl a také se vztekal a chtěl to celé vzdát, ale Bobek ho povzbuzoval a sliboval, jak se zase proletí v klobouku. A Bob makal a zdravě jedl a každým dnem se cítil líp a líp, tělo už ho nebolelo a každý den uběhl zase o kousek dál. A pan učitel se usmíval, a když lyžařský kurz končil, dostali oba králíci diplom a medaili za pevnou vůli, odvalu a sportovní výkony. A Bob a Bobek byli oba moc šťastní. Rozloučili se s panem učitelem, poděkovali mu za pomoc a oba vysokým skokem skočili do svého klobouku.

„A kam, Bobe, poletíme teď?“ zeptal se Bobek. „Cejtím, jak mi hrají svaly, jsem v ohromné formě, a tak poletíme Bobku na olympiádu!“ A Bobek se jen překvapeně zeptal: „A kde bude ta olympiáda?“

A to se děti dozvíte v dalším pokračování pohádek ...

Katarína Galgociová

Uhodneš ???

Běhá to okolo chalupy,
dělá to cupity dupity?

Běžím, běžím,
nemám dech.
Přitom ležím na zádech.
Kdo jsem?

Čtyři rohy,
žádné nohy,
chaloupkou to pohne?

Dvě sovy vedle sebe sedí,
aniž o sobě vědí?

kohout, oči, zápalka, kapky, řeka, šnek

Chodí v koruně,
král není,
nosí ostruhy,
rytíř není. Má šavli,
husar není,
k ránu budívá,
ponocný není?

Jedna hlavička,
jedna nožička.
Hlavička když zčervená,
konec nožky znamená?

Lišková Lenka

Pranostiky

Když v lednu mnoho prší,
když v lednu deště lijí,
to má sedlák po naději.
Když v lednu deště lijí
a málo sněží, z polí, luk i zahrad se málo těží.

V lednu málo vody, mnoho vína, mnoho vody, málo vína.
Když v lednu hrom se ozve, hojnost vína je v očekávání.
V lednu roste-li tráva, neúroda se očekává.

Na svatého Valentýna zima sílit počíná.
Svatý Valentýnek - jara tatínek.
Na svatého Valentýna zamrzne i kolo mlýna.
Svítí-li slunce na Hromnice, bude zimy o šest neděl více.
Jestli únor honí mraky, staví březen sněhuláky.

Nezapomeň nikdy na to, březnový prach že je zlato!
Nepadlý sníh březnový, oseníčku nehoví.
Mrzne-li na svatou Gertrudu, jistě mrzne 40 dní.
Svatá Eudoxie psa až po uši sněhem zavěje.
Kolik mlh v březnu, tolik lijavců v roce.

Sandra Peštová, Dominika Polanecká

Ohlédnutí: Den svatého Valentýna

Svátek den svatého Valentýna pochází od svátku Lupercalia ve starověkém Římě.
V předvečer tohoto dne byly do tzv. „urny lásky“ vloženy lístečky se jmény dívek.
Každý muž si tahal lístek a dívka, jejíž jméno si vytáhl, se měla stát jeho „miláčkem“
v následujícím roce.

Slaví se 14. 2. a do České republiky se dostal po pádu komunismu v roce 1989.
Valentýnské zvyky: K Valentýnu se váže celá řada zvyků. Darování Valentýnských
přáníček (Valentýnky) nebo uzamykání zámečků lásky. K snídani si dáme toust
s máslem sypaný skořicovým cukrem. Svým domácím mazlíčkům bychom měli uvázat
červenou mašli. A nezapomeňte obdarovat své rodiče květinami, bonboniérou nebo
jakýmkoliv důkazem lásky.

Zeptaly jsme se několika zaměstnanců školy, jak slaví Valentýna.

Jako první jsme se zeptaly: S kým jste slavili letošního Valentýna?

Druhou otázkou bylo: S kým ho strávili?

Paní učitelka Domínová: Valentýna neslaví a myslí si, že je to komerční svátek.

Paní učitelka Bielaková: Bude doma se svým manželem, ale také Valentýna moc neslaví.

Paní učitelka Nešťáková: Stráví Valentýna s rodinou a bude s ní dokončovat týpí.

Pan ředitel Domín: Svého Valentýna stráví se svojí manželkou paní učitelkou Domínovou.

Paní učitelky Koubková a Sladká neslaví Valentýna, pan školník Vorlíček a pan učitel Urban také ne.

Kateřina Hamplová, Lenka Lišková

Povedená slohová práce 😊

Zadání: Vymysli příběh, ve kterém se objeví vylosovaná slova – drak, boty, koberec, hřeben, kytara

Jak šel papírový drak kupovat boty

Ve vysoké rozhledně bydlel papírový drak. Jednoho letního odpoledne se konala v blízkém městě přehlídka bot a náš drak se rozhodl podívat se na nejnovější módní trendy. Před místní školou, kde se přehlídka konala, byl rozložen nádherný červený koberec. Drak vletěl dovnitř a celé odpoledne sledoval boty všeho druhu. Vybral si černé kozačky s bílými perlami. Drak si je koupil, a protože přehlídka trvala dlouho, dostal chuť na kávu. Zaletěl tedy do blízké kavárny. Vedle vchodových dveří visela kytara slavného hudebníka. Po výborné kávě se rozhodl pro cestu domů. Když letěl nad hřebeny domů, sledoval, jak pod ním plynou budovy a náměstí.

Po návratu si své nové boty dlouho prohlížel a potom je slavnostně položil na policičku. Sice si je nikdy neobuje, ale pocit štěstí, že si splnil svůj sen, ho dlouho bude hřát u srdce.

Miša Vondráčková (V. třída)

Literární tvorba našich nejstarších:

Detektivní povídka

Autorem je kolektiv žáků, jeden začne a vymyslí osnovu, další podle ní pak postupně rozvíjejí děj, každý ho může po svém ovlivnit.

Záhada na patologii

Byla těsně půlnoc 1999 a jubileum t'ukalo na dveře. Hlídač, který byl u kamer, zaznamenal ve skladišti mrtvol nějaké šramocenění a poté jedna mrtvola spadla na zem. Poslal tam druhého hlídače, který právě obcházel nemocnici a řekl mu: „Hej BRO, na patologii se něco děje, omrkní to!“ a z vysílačky se ozvalo: „OK.“ Šel se podívat, ale dveře se nedaly otevřít, jako kdyby je někdo držel, tak hlídač zavolal do vysílačky: „Hej BRO! Dveře mi nejdou otevřít... Jako kdyby je někdo držel, pojď mi pomoc a neválej se!“

Hlídač se tedy zvedl a šel pomoci svému kamarádovi, jenže když scházel schody, tak se mu zamotaly nohy a spadnul. Nic ho nebolelo, ale cítil, jako by ho něco chytlo za nohy. Otočil se a zjistil, že tam nikdo není. Šel dál a v odraze dveří za sebou viděl nějakou postavu s nožem. Znovu se otočil a opět tam nikdo nebyl. Začal mít strach a do vysílačky řekl: „Děje se tu něco divného, dej na sebe pozor, než přijdu,“ ale nic se neozvalo. Vrátil se a uviděl svého kolegu pobodaného nožem. Ale byl pobodán pouze na nohách. Strážníku bylo divné, že neslyšel žádný křik, najednou si všiml, že nemá vysílačku. Rozběhl se do kamerové místnosti a zamknul se tam!

Začal volat majiteli patologie. „Dobrý den, pane Kureši, někdo pobodal mého kolegu!“

Pan Kureš odpověděl: „Copak to nevíte? Každý 31. prosinec se na naší patologii stane nevyřešitelná vražda, měl jsem tu všechny možné detektivy, dokonce i FBI, ale nic!“ „Sakra! Úplně jsem na to zapomněl. Jsem hloupý, že jsem si dneska nedal pozor. No teď už je to jedno, ale co mám teď dělat?“ „Vrať se domů a na všechno zapomeň...“ Ten mrtvý hlídač byl stejně osamocený člověk, ani přátele neměl. Nikdo ho nebude hledat!

Marek Svatoš a kol.

Anna Kadeřávková, Lucie Podveská

Kdyby se A. S. Puškin rozhodl, aby Taťána přeci jen odpověděla na Oněginův pokorný dopis, jak by mohla znít její slova? To se pokusila vystihnout děvčata z 9. třídy.

Odpověď Taťány Oněginovi

Dost, já mnoho dní se trápila,
tak jako nikdy předtím.
Doufala, snila, čekala,
že se vám zalíbím.

Nebudu s vámi ztrácet čas,
kterého mám přec jen dost.
Nechci vás tu vidět zas,
jen když budete můj host.

Zabil jste přítele sestry mé
v tom nehezkém duelu.
Zranil mé srdce zamilované
v jednom jediném večeru.

Z šílenství a lásky zbytečné,
kterou vy jste pohrdal,
je moje srdce netečné
a já jsem mnohem dál.

Jsem šťastná, vdaná a rozumná.
tak jako nikdy nebyla jsem,
chci žít bez Vás a milovaná
tím, koho za muže pojala jsem.

Doufám, že už Vás neuzřím,
a když ano, radši sklopím zrak.
Než abych snila jako pták,
o tom, že s vámi odletím.

Tímto Vám říkám - NE,
zamilované, upřímné,
sice Vás mám ráda přec,
ale nechci, abyste byl můj milenec.

Toto je konec dopisu,
také konec vzpomínky mé.
Někdy vám možná napíšu,
sbohem Oněgine!

Kadeřávková Anna

Já a můj mazlíček

Tentokrát už naposledy. Fotku nám poslal Pavlík Heřtus ze 4. třídy a jeho pejsek Terinka. Všechny děti, které nám fotografie poslaly, obdrží odměnu ☺ a my jim moc děkujeme.

Redakce

Odpověď Taťány Oněginovi

K prázdnému papíru sedám
abych ulevila svému srdci,
které kdysi patřilo Vám,
a nyní mému muži.

Stále něco cítím k Vám
však nemůžeme spolu býti,
na pomoc Vás nevolám
k čemu společné vzpomínky míti?

Oči své k zemi sklopím,
zřím-li jen kousek Vaší tváře,
uši rukama si zakrývám,
když slyším Váš hlas ve své hlavě.

Dříve odbyl jste mě odmítnutím,
nyní to samé dělám já Vám,
za světla začal příběh náš,
v temnotě končí zas a zas.

Karolína Gálová

Příroda 2

V prvním díle jsme viděli předchůdce dinosaurů. Dnes se podíváme do druhohor, do období vlády obrovitých dinosaurů a některé z nich si ukážeme.

Byli tu i ptakoještěři a ryboještěři, v době druhohor měli plazi největší rozvoj.

Žil tu i nejvyšší dinosaur, Brachiosaurus, který patřil mezi sauropody.

Parasaurolophus

Parasaurolophus byl býložravec. Byl zajímavý svým kostnatým hřebenem na hlavě. Žil ve skupinách. Když běžel, tak používal jen silné zadní končetiny, ale při chůzi používal všechny 4 končetiny.

Tento velký ryboještěř mohl mít průměrnou délku asi 15 metrů. Někdy je přezdíván jako Mořský T.rex.

Tupandactylus

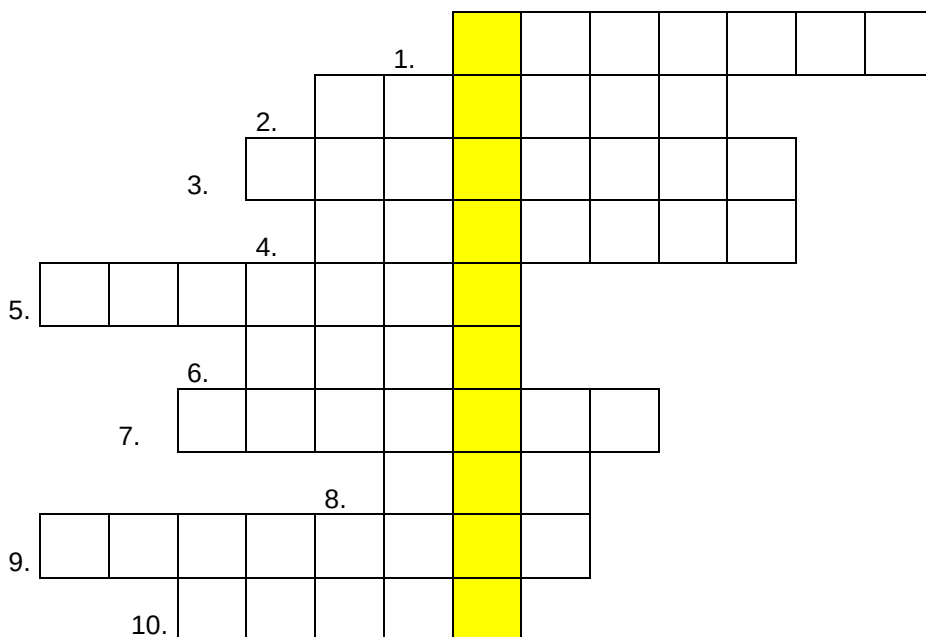
Mosasaurus

Tento zvláštní ptakoještěř měl velký kostěný hřeben na hlavě, který nejspíš sloužil k rozpoznávacím a signálovým účelům. Živil se rybami.

Kukrál Hynek

Křížovka:

1. Snáší to slepice...
2. Třetí měsíc v roce je...
3. Plete se to z proutí...
4. Ježíš ...
5. Roznáší vajíčka...
6. První roční období...
7. Samec od ovce...
8. Boží...
9. Malované vajíčko...
10. Mládě kozy...

ZŠ Kounice / březen 2016

Školní noviny pro vás připravují žáci volitelného předmětu Mediální výchova: Eliška Hájková, Hynek Kukrál, Lucka Podveská, Kateřina Heřtusová, Lenka Lišková, Dominika Polanecká, Anna Kadeřávková, Andrea Stránská, Sandra Peštová, Katarína Galgociová, Kateřina Hamplová, vyučující: Dagmar Sedláková
kontakty: casopiskounik@seznam.cz, zskounice@volny.cz